

Den højtærede Minister var inde paa en Sammenligning med den forhenværende Statsminister Neergaard. Jeg torstod ikke rigtig denne Sammenligning. For det første maa jeg sige, at det maa være haardt for den højtærede Statsminister nu at skulle krybe i Ly bag den Statsminister, som han netop paa dette Punkt har hudflettet Gang paa Gang, og om hvem han har sagt, at det var ganske uforsvarligt at optræde, som han har gjort. Det maa være besk for den højtærede Minister nu at søge Beskyttelse derunder. Der er en himmelvid Forskel paa de to Tilfælde. Den tidligere Minister havde kun en Dag og en Nat til at fatte Beslutning i en Affære, som truede hele Landets Erhvervsliv, og det var første Gang, en saadan Situation forelaa. Men her forelaa en Situation, som den højtærede Minister gik ind til med fuldt Kendskab til alle Forhold. Han har netop som Oppositionsfører angivet, hvorledes man skulde optræde i en saadan Situation, og han havde ikke en eller to Dage til sin Raadighed, men op til tre Maaned; lige indtil den 20. Marts kunde Forholdet ændres. Dernæst er der den store Forskel, at her i Rigsdagen var der ikke et eneste Medlem, som var i Tvivl om, hvordan Statsminister Neergaards Forhold var. Vi behøvede ikke at spørge ham tre Gange for at faa Svar. Han sagde straks, at der var to Opgørelser, en fra Bankinspektøren og en fra Banken, at det af Nationalbanken blev tilraadet ham at følge Bankens Opgørelse, at Bankinspektøren blev ved at holde paa sin, uden at han dog vilde modsætte sig, at man prøvede at frelse Banken. (*Knud Hansen*: Hvornaar sagde han det?). Her i Rigsdagen Gang paa Gang. Det ærede Medlem behøver blot at læse Rigsdagsforhandlingerne, ogsaa Forhandlingerne i Landstinget. Den daværende Bankinspektør udtalte ogsaa i Landstinget, at han blev ved at holde paa, at han ansaa Tabet for at være 144 Mill. Kr., men han vilde ikke modsætte sig en Rekonstruktion. Under Landmandsbankaffæren var alle klar over, at der forelaa to Opgørelser. Det blev ikke benægtet fra Statsministerens Side, hele Rigsdagen vidste, at saaledes var Forholdet, men Ministeren valgte altsaa at lægge det mindre Tab til Grund, fordi han troede derved at kunne frelse Banken. Nu er det, jeg spørger den højtærede Minister: Vil han tage det Ansvar, som han den Gang gjorde gældende overfor den daværende Statsminister, uanset hvilke Raad der er givet? Og jeg spørger

endvidere: hvorledes har Nationalbankens Stilling været?

Den højtærede Minister var noget højt oppe og spurgte mig direkte, om jeg mente, at Bankinspektørens Indberetninger skulde offentliggøres, hvad der syntes at fremgaa af min Tale. Nej selvfølgelig mener jeg ikke, at Bankinspektørens Indberetninger skal offentliggøres. Jeg ved ikke, hvordan man overhovedet kan faa et saadant Syn, at en fortrolig Indberetning skulde offentliggøres. Forholdet er imidlertid det, at der foreligger en Situation, hvor man skal have den danske Offentlighed til at indskyde 5 Mill. Kr., og i et saadant Tilfælde har man Pligt til at oplyse, hvad Bankinspektøren har sagt, og i hvert Fald har man Pligt til at undlade at sige noget, som er i Strid med, hvad Bankinspektøren har udtalt. Der er jo Tale om at skaffe nye Penge. Der er Tale om, at tre Organisationer skal skyde Penge ind, og saa maa man ogsaa sige disse tre Organisationer, hvorledes Stillingen er. Det kan ikke nytte, at den højtærede Minister vil henvise til, at Lederne vidste det. Det er netop det, jeg spørger om: Har den højtærede Minister gjort Lederne bekendt med, at naar man valgte at lægge de 8 Mill. Kr. til Grund, vilde der dog komme yderligere Tab? Hvis man nemlig ikke har gjort det, maa de have Lov til at gaa ud fra, at det Ræsonnement, Ministeren fremsatte, var opstillet af Bankinspektøren.

Jeg haaber nu, vi maa faa disse Spørgsmaal besvaret af den højtærede Minister. Men vil den højtærede Minister ikke oplyse, hvordan Nationalbankens Stilling har været, saa er jeg i Overensstemmelse med det Synspunkt, som den højtærede Minister gjorde gældende, da han var Oppositionsfører, nemlig, at Ministeren staar til Ansvar for sine Raadgivere. Det var det Synspunkt, han den Gang havde, og det synes jeg ogsaa maa gælde nu.

Ordføreren (*Hans Nielsen*): Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning i Anledning af det ærede Medlem Hr. Rytters ganske fortvivlede Fortolkning af Bankinspektørens Opgørelse til Ministeriet angaaende de Penge, der var nødvendige den 15. Januar. Det ærede Medlem henviser til Bankinspektørens Skrivelse af 14. Januar, hvoraf det fremgaar, at der er et Underskud paa 7,5 Millioner, og det erkendes jo fra alle Sider, at der var et saadant Underskud. Men hertil skulde, siger det ærede Medlem, føjes 2½ Mill. Kr., hvorved man kommer op paa 10 Mill.